

MLADI OB KRKI

GLASILO PIONIRSEGA ODREDA GORJANSKEGA BATALJONA OSNOVNE ŠOLE
XV. DIVIZIJE GRM NOVO MESTO

LETO 1986-87

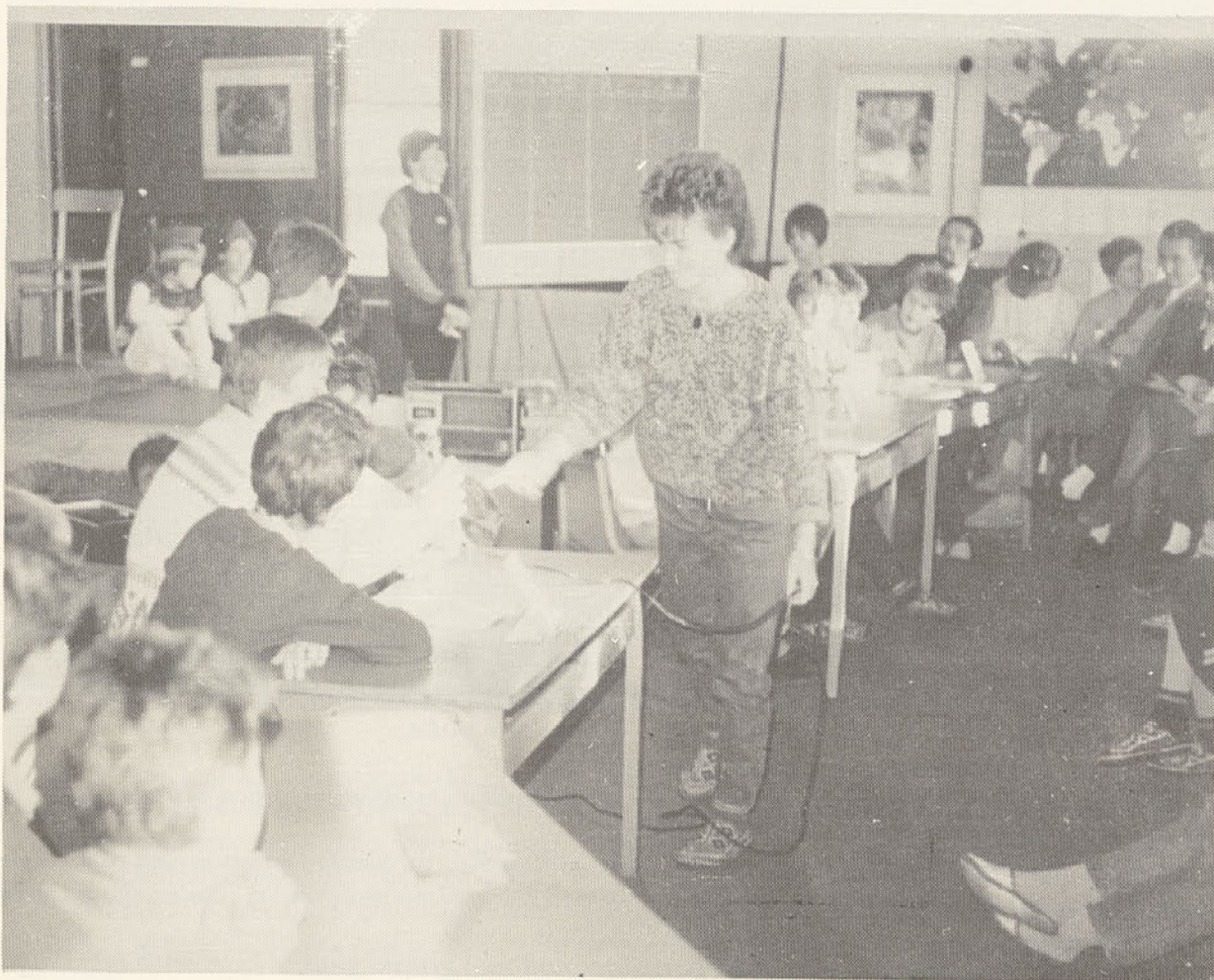
št. 2

Mi delamo tako, kako pa vi?

je okvirna tema posebne številke našega šolskega glasila, ki je nastala na pobudo Pionirskega lista, in sicer v okviru nalog JPI (Jugoslovanskih pionirskih iger). V njej smo predstavili svoje mesto, svojo šolo, krožke, delo v Pionirski organizaciji itd.

Ta številka glasila, ki jo pošiljamo učencem OŠ Primošten, naj bo prvi korak k sodelovanju z njimi.

UREDNIŠKI ODBOR

Kviz znanja o samoupravljanju (avtor knjige dr. Ciril Ribičič)

Naše mesto

7. april 1965 štejemo za ustanovni dan Novega mesta. Tega dne je vojvoda Rudolf IV. Habsburški na Dunaju podpisal listino, s katero je svoji novonastajajoči mestni naselbini ob srednji Krki podelil posebne pravice. Mestu je dal ime po svojem lastnem imenu Rudolfsverd (werd = otok, polotok). Ob petstoletnici mesta, l. 1865, so mestu skovali slovenski naziv Rudolfovo. Tako se je mesto uradno imenovalo vse do razsula Avstro-Ogrske v letu 1918. Od tedaj pa je naše mesto samo Novo mesto.

Čeprav je Novo mesto razmeroma mlado mesto, ima imenitno predzgodovino, izpričano z odličnimi arheološkimi najdbami. Po številu in dragocenosti izkopanin sodi Novo mesto med najbogatejša arheološka najdišča v Sloveniji. (Obsežno rimsko gradišče pod Marofom so odkrili tudi na vrtu moje stare mame – Beletov vrt).

Kaj si lahko ogledamo, če se sprehodimo po mestu?

Od mestnega obzidja, ki je teklo okoli in okoli mesta, so se ohranili le skromni ostanki na tako imenovanih Šancah. Mestno obzidje so v glavnem podrli že leta 1786, ko so tudi odstranili obrambne stolpe.

Najstarejši ohranjeni stavbni spomenik v Novem mestu je nedvomno kapiteljska cerkev, ki spada med najlepše in najznamenitejše arhitekturne spomenike pri nas. Tudi zaradi svojega dominantnega položaja daje pečat Novemu mestu.

Frančiškanska cerkev je poleg kapiteljske cerkve edina ohranjena kulturna stavaba, ki spada v obdobje gotike.

Glavni trg našega mesta

Stavba v bližini frančiškanske cerkve, v kateri je danes Pionirska knjižnica in Glasbena šola, je bila poslopje novomeške frančiškanske gimnazije, ki jo je ustanovila leta 1746 cesarica Marija Terezija. Zavod je dobil novo poslopje leta 1912 na današnji Cesti herojev 2.

Središče trgovske in obrtniške dejavnosti mesta je bilo na Velikem trgu (Glavni trg). Dokaz, da je bilo mesto gospodarsko močno, je arhitektura trga z znanimi kamnitimi arkadami.

Na Novem trgu je bil nekdanj kapucinski samostan in na njegovem vrtu mestno pokopališče, ki so ga l. 1924 prestavili v Ločno, samostan pa preuredili v pošto.

Na trgu je hotel Metropol in novo poštno poslopje.

Poslopje, v katerem ima danes svoje prostore novomeška študijska knjižnica Mirana Jarca, je bilo za te namene preurejeno v letih 1950–1952.

1898 leta zgrajeni most nas popelje preko Krke v Kandijo, od koder imamo prelep pogled na stari del mesta in na slikoviti novomeški Breg, ki ga krasijo: Dolenjski muzej, Dolenjska galerija in Jakčev dom.

Mimo hotela Kandija nas pelje pot na Grm, kjer stoji stari grmski grad, v katerem je bila dolgo kmetijska šola.

Na levi strani ceste, ki vodi proti Dolenjskim Toplicam, stoji gradič Kamen, ki je bil po letu 1945 prezidan v bolnišnico za pljučne bolezni. Na nasprotni strani ceste soji poslopje, ki je del zgradbe intenzivnega oddelka Splošne bolnišnice v Novem mestu, nekdanj je bil to gradič Neuuhof.

Kandija je danes že skoraj vsa pozidana: Majde Šilc, Nad mlini, Znančeve njive. Med večjimi poslopji so Splošna bolnišnica in Zdravstveni dom, poslopje tovarne motornih vozil IMV in nova zgradba SDK.

V našem mestu imamo tudi veliko spomenikov in spominskih obeležij, ki nas spominjajo na tiste, ki so darovali življenje za svobodo domovine.

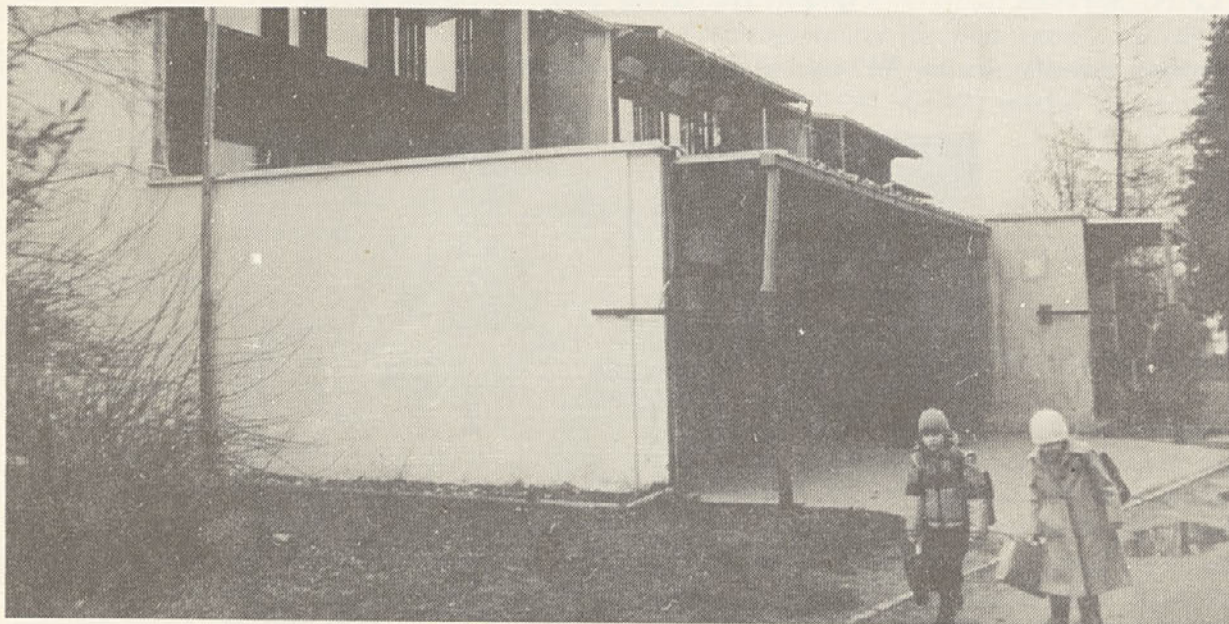
Novo mesto ima dva izrazita likovna ustvarjalca. To sta Vladimir Lamut in Božidar Jakac. Njuna številna dela, posvečena Dolenjski so lep prispevek likovni tvornosti.

Mi mladi Novomeščani še veliko premalo vemo o zgodovinskem nastanku svojega rojstnega kraja, da bi bili lahko turistu, ki si želi ogledati naše znamenitosti, dobri vodiči. Prepričani pa smo, da je Novo mesto kraj, ki si ga je vredno ogledati.

Barbara Verček, 5.b

Naša šola

Naša šola se imenuje OŠ 15. divizije Grm. V njej je malo manj kot tisoč učencev v triintridesetih oddelkih. V šoli imamo 2 telovadnici, bazen, veliko avlo, lepe razrede, ki pa bi jih potrebovali več, kot jih imamo, pisarne in 2 garderobi. Nižji in višji razredi nimajo skupaj odmora in malice, zato višji razredi motijo naš pouk, ker so preveč glasni med odmori. Tudi dečki iz nižjih razredov norijo, nagajajo deklicam in motijo pouk višjih razredov. Morali bi se poboljšati v vedenju. Kadar je pouk, se ne bi smeli poditi. V šoli imamo proslave v avli. Včasih na proslavah nastopata pevski zbor in recitatorski krožek, ki recitira pesmi.

Naša šola — vhod za višje razrede

Malo bom opisala naše obnašanje pri pouku. Vsak oddelek ima tekmovalno mapo. Tovarišica oceni vsako učno uro. Če klepetamo, slabo sodelujemo in ne poslušamo, dobimo slabšo oceno. Ko je konferenca, pregledajo vseh triintrideset tekmovalnih map. Potem pa ugotovijo, kateri razred ali oddelek je najboljši. Rada bi videla, da ne bi nagajali dečki deklicam, da se med seboj ne bi topli, da bi poslušali, pridno sodelovali, da bi bile boljše ocene učencev in celega razreda. Če bomo to uresničili, bomo veliko znali in bo naše vedenje kulturno. Ko bomo odrasli, nam bo to koristilo.

Renata Derganc, 4.c

Šola, kakršno si želim

Končujem osmi razred osnovne šole in mi je všeč, da bom šla kmalu na srednjo šolo.

Naveličala sem se že teh enoličnih dni na osnovni šoli. Vsako jutro pridemo ob 8^h v šolo, kjer nato dve šolski uri poslušamo učitelje, jim odgovarjamo na vprašanja in se tresemo od strahu pred kontrolno nalogo. Sledi malo daljši odmor in malica, ko se lahko malo nasmejemo in poklepujemo s prijatelji iz drugih razredov. Velikokrat pa se tudi pripravljamo na naslednjo uro. Šolska ura, ki je po odmoru, se največkrat zelo vleče in je noče biti konec. A ko se naposled le oglasi zvonec, vsi kar planemo iz razreda. Tudi zadnja ura je vedno mučna, saj le redki sledimo učiteljevi razlagi. Živčno se presedamo po stolih in nestrpno pogledujemo na uro. Ko z zvoni, stečemo iz razreda domov, nekateri pa na kosilo v šolo. Popoldne sledi doma pisanje domačih nalog in učenje za naslednji dan. Zato tudi komaj čakamo, da imamo kakšen pouka prost dan.

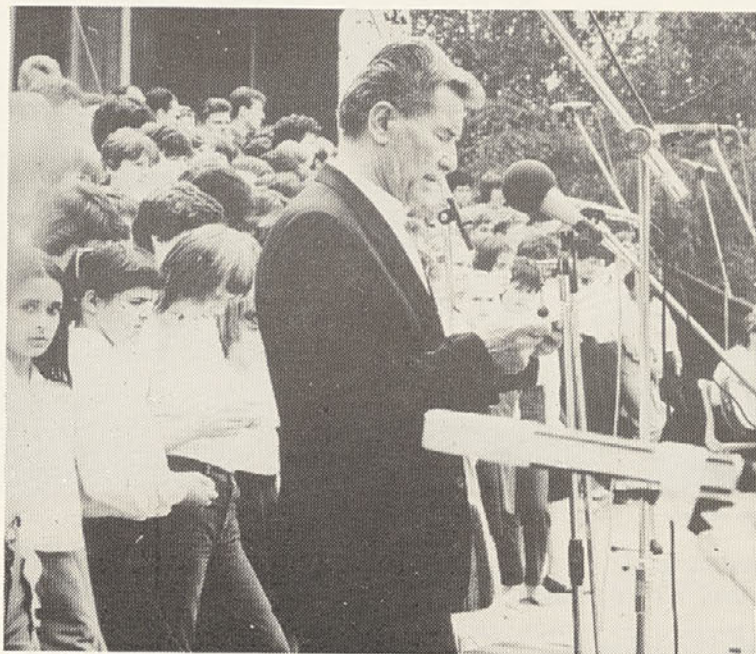
Želim si, da bi imeli v osnovni šoli drugačen, boljši način dela. Rada bi, da ne bi imeli vsak dan po sedem ur, ampak samo tri ali štiri. Tako bi lahko bolj sledili pouku in se tudi laže popoldne učili. Zaradi manjšega števila ur med tednom bi lahko imeli pouk še v soboto. Več ur tedensko pa bi morali imeti tudi predmete, ki se ne bi ocenjevali z oceno od 1 do 5. Mislím, da bi bilo dobro, če bi dekleta namesto tehničnega pouka imela samo gospodinjstvo, fantje pa ravno obratno. Tako bi nas bilo manj v posameznih skupinah in bi se laže praktično kaj naučili.

O taki šoli sanjam jaz. Dobro pa vem, da mi v srednji šoli ne bo z rožicami posuto, zato moram biti zadovoljna s takšno šolo, kot je. A vendar bo morda nekoč bolje in bo manj učenja, manj obveznega pouka, več ur krožkov...

Renata Cesar, 8.a

O vzorniku, po katerem ima naša šola ime

Naša šola nosi ime po XV. udarni diviziji. Predlog za poimenovanje je izdal Odbor skupnosti borcev 15. udarne divizije NOVJ.

Janez Vipotnik – predstavnik XV. divizije, po kateri nosi naša šola ime

Ta divizija je bila ustanovljena 13. julija 1943 na Dolenjskem kot druga slovenska divizija. Pozneje se je preimenovala v XV. divizijo NOVJ.

Sestavljena je bila iz štirih SNOUB:

SNOUB Ivan Cankar, Matija Gubec, po kapitulaciji Italije pa še 12. in 15. SNOUB. Delovala je po vsej Dolenjski. Prvi napad je divizija izvedla na dobro utrjeno sovražnikovo postojanko Žužemberk. Ob kapitulaciji Italije je bila XV. divizija glavna sila, razorožila je italijansko divizijo »Isonzo«, s sedežem v Novem mestu. Premagala je vse domobranske enote na Dolenjskem.

Oktobra 1943 je divizija dobila nalogo, da s svojimi silami blokira sovražne postojanke v Novem mestu. To nalogo je divizija uspešno opravila, saj je Nemcem in domobrancem uspelo le dvakrat prebiti obrambo brigad in se nevarno približati osvobojeni Beli krajini in Rogu. Divizija je imela veliko uspešnih bojev po vsej Dolenjski. Zavzela je veliko sovražnikovih postojank.

Za zasluge, ki si jih je priborila po skoraj dve letnem boju za osvoboditev, je XV. divizija dobila naziv udarna. Tudi njene brigade so postale udarne in odlikovane so bile z visokimi državnimi odlikovanji.

Divizija je mnogo prispevala k razvoju partizanske taktike in njeni boji so postali zakladnica izkušenj, ki služijo sedaj enotam splošne ljudske obrambe. Pridobila si je pomemben delež pri zaslugah, da je ostala privrženost prebivalstva osvobodilnemu gibanju tudi v najtežjih trenutkih neomajna.

Skupščina občine Novo mesto je diviziji zaradi njenih zaslug 9. maja 1979 podelila domicil.

Na našo šolo smo zelo ponosni, ker nosi ime po slavni in pogumni XV. udarni diviziji. V avli šole imamo tudi spominsko ploščo, ki je posvečena diviziji.

Učenci 7.c

*Janez Hočevar,
Andrej Lavrič in
Roland Ulčnik*

Naša oddelčna skupnost

Vsak razred je oddelčna skupnost.

V začetku leta smo si razdelili delo. Dobili smo različne zadolžitve. Skrbimo za igrače, knjižnico, garderobo, zelenico. Izvolili smo pionirski odbor. Imamo tudi odbor Rdečega križa in komisijo za veseli del sestanka oddelčne skupnosti. Vse svoje naloge moramo vestno opravljati.

Imamo stopničke, po katerih napredujemo. Dajemo opomine in pohvale. Neradi grajamo. Veliko se pogovarjamo o pravilnem obnašanju.

Vsako sredo imamo oddelčni sestanek. Vodi ga vedno drug pionir.

Na naših sestankih imamo res veliko dela in vedno nam zmanjkuje časa.

Katarina Vogrinc, 2.b

Oddelčna skupnost 2.e

Smo učenci 2.e razreda. V razredu je 27. učencev. Učita nas tovarišici Miklič Mojca in Marjana Radak.

Naša oddelčna skupnost dobro deluje. Organizirano imamo tudi pomoč slabšim učencem. Uspehi slabših učencev so že kar vidni. Učenci se boljše učijo in delajo. Vsakih štirinajst dni imamo sestanke OS. Na sestanku se pogovarjamo o vedenju v šoli in izven nje. Tovarišica vsakič določi učenca, ki bo vodil sestanek. Na sestanke se dobro pripravimo. Vsi tekmujemo tudi za bralno, prometno in športno značko. Nekateri učenci so že opravili naloge, drugi pa še ne.

Učenci v razredu se zavedamo, da bi lahko v OŠ še več naredili za boljši učni uspeh ter delovno disciplino. Zato se bomo z delegati OS potrudili, da bomo do konca leta vse to uresničili.

Lea Možina, 2.e

Oddelčna skupnost 4.a

V našem razredu je 28 učencev, od tega 15 dečkov in 13 deklic.

Ob polletju smo imeli dober učni uspeh, kljub temu smo se uvrstili na zadnje mesto med četrtimi razredi. Zaradi slabega vedenja med poukom in v prostem času smo bili zadnji.

OS 4.a je imela v tem šolskem letu 7 sestankov. Na sestankih smo obravnavali dogodke doma in po svetu in dogodke v športu. Sestanke popestrimo z veselimi delom. Poročamo in razpravljamo tudi o delu krožkov, ki jih obiskujemo. Na vsakem sestanku pregledamo, kako smo uresničili sklepe prejšnjega sestanka. Pogosto razpravljamo o našem učenju in vedenju. Poiščemo tudi vzroke neuspehov. Med nami je nekaj učencev, ki kvarijo disciplino razreda in se nočejo držati sklepov OS.

Boljši učenci radi pomagamo slabšim pri učenju. Na pomoč jim priskočimo med poukom, po kosilu, med odmori in med samostojnim učenjem. Z našo pomočjo in pomočjo tovarišice smo v 1. polletju dosegli 100 % učni uspeh. OS ima tudi letni načrt dela. Sem spada tudi sodelovanje med razredi. Za prijateljski razred smo si izbrali 4.d razred, s katerim smo imeli za novo leto skupno praznovanje. Pri zbiranju starega papirja smo bili kar pridni. Zbrali smo 496 kg starega papirja. Kot vsi razredi pa imamo tudi mi svoj vrt, na katerem kar radi delamo. Denar, ki ga dobimo za prodajo naših pridelkov, zbiramo v razredni blagajni. Med prostim časom učenci sodelujemo v raznih krožkih. Najbolj obiskan je računalniški krožek. Pri bralni znački sodelujemo vsi učenci. Če se bomo potrudili, jo bomo vsi naredili. Na dan pionirjev, naš praznik, smo sodelovali na drugi pionirski olimpiadi. Od učencev, ki so nas zastopali, se je najbolje uvrstil Alen Pavlič. V metu žogice je zasedel tretje mesto. V februarju je bilo šolsko smučarsko tekmovanje na Gačah. Dosegli smo zelo lepe rezultate, saj je bila Tina Popadič prva pri deklicah, pri dečkih pa je bil Jernej Atelšek drugi, Alen Pavlič pa šesti.

Na kratko sem vam opisal življenje in delo OS našega razreda. Ker sami ne zmoremo vsega, smo veseli, da nam pri delu pomagajo tudi tovarišice.

Predsednik OS 4.a
Jernej Atelšek

Oddelčna skupnost 4.b

V OS 4.b ima vsak učenec svojo zadolžitev. Nekateri jo opravljajo z veseljem, drugi pa ne.

Za urejenost garderobe skrbita dva učenca, ki to delo opravljata zelo vestno. Najbolj sta jezna, če nam nevidni sovražnik nalašč prevrne plašče ali skrije čevlje. Sumimo marsikoga, vendar

obdolžiti ne moremo nikogar, ker storilca nismo videli. Reditelja se menjata vsak teden. Tudi tu se da opaziti natančnost ali površnost posameznikov. V razredu imamo energetika, ki ugaša luči, če gorijo po nepotrebnem, med odmori zrači učilnico. Dva učenca pripravljata učila, vendar jih mora tovarišica občasno opozarjati.

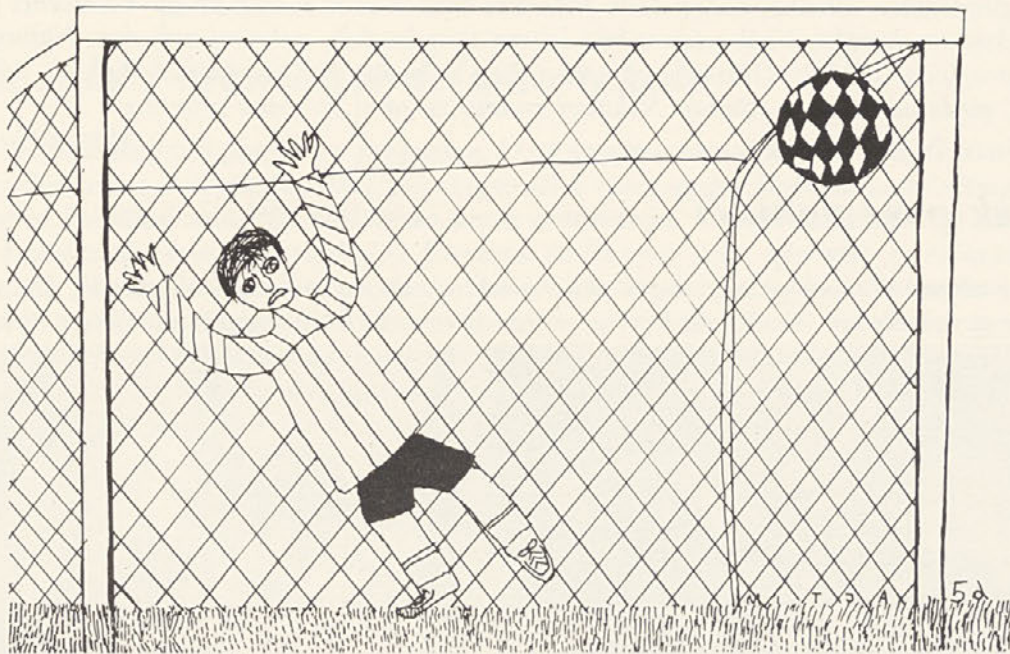
Učenci, ki pripravljajo malico, se menjajo vsak teden. Razdeliti morajo prtičke, v skodelice natočijo napitek, razdelijo kruh, namaz pa deli tovarišica, ker bi bilo sicer preveč hude krvi.

Po končani malici, pripravimo mize še našim malim prijateljem iz 1.b razreda. Higienika imata ob koncu tedna obilo dela, da vsakega opozorita, da odnese svojo brisačo domov v pranje, ob začetku tedna pa spet opozarjata, kje so sveže brisače. Brisačke naj ne bi bile le okras razreda, ampak zato, da si po umivanju rok obrišemo roke vanjo, namesto v hlačnice ipd. Imamo razredno knjižnico, in sicer vsak četrtek. Skrbno jo vodita in urejata naši dve knjižničarki. Kadar se nas poloti utrujenost, imamo med učno uro minuto za zdravje, po njej veliko lažje sledimo pouku.

V razredu imamo odbor, ki skrbi za razredne prireditve. Menim, da smo izbrali prave pionirje, saj so pri svojem delu zelo uspešni.

Organizirano imamo tudi pomoč učencem, ki teže dojemajo snov. Organiziramo tudi prepisovanje snovi bolnim učencem. Izvedli smo eno akcijo zbiranja papirja, ki je bila za nas dokaj uspešna. V kratkem nas čaka nova akcija.

Do sedaj smo imeli dva naravoslovna dneva, dva športna dneva in kulturni dan 8. februarja. Ogladali smo si gledališko predstavo Čarovnik iz OZA, zelo smo bili navdušeni, želimo si še več kulturnih predstav.

Naša OS ima sestanek v sredo vsakih štirinajst dni. Do sedaj smo imeli devet sestankov. Težave imamo pri pripravljanju poročil, ker vedno isti učenci ne morejo pisati poročil, druge pa je težko pripraviti k temu.

Skoraj vsak sestanek ali sleherni dan razpravljamo o našem vedenju, medsebojnih odnosih, ki so včasih zelo slabi, vendar še nismo zadovoljni. Zgleda, da bomo to staro ploščo vrteli do konca leta.

Znamo tudi delati. Pridelali smo 3 kg soje in zanjo dobili 3000 din. Denar smo skrbno vložili v hranilnico in ga hranimo za končni izlet. Tovarišice nam že pripovedujejo, kako lepo je na izletu v Postojnsko jamo. Vsi se že vidimo med kapniki, upamo, da si bomo ta izlet le prislužili. Čaka nas spomladansko delo na vrtu, pohod na Trško goro, obrambni dan, na te naše skupne pohode vabimo tudi starše.

Želimo si do konca leta obilo lepih ocen in dobrih medsebojnih odnosov. Vse učne ure pa bomo skušali čim bolj izkoristiti in se veliko naučiti.

OS 4.b

Smučarsko društvo Rog

V Sloveniji smo zelo navdušeni smučarji. Včlanjena sem v Smučarsko društvo Rog iz Novega mesta. Letos, med zimskimi počitnicami, smo šest dni trenirali na Rogli. Po končanem treningu smo imeli tudi tekmo.

Kadar je dovolj snega, se smučamo na bližnjem smučišču ROG-KRKA. V klubu imamo tudi kombi, s katerim se vozimo na razna tekmovanja. Tudi naši vaditelji in trenerji so priredili že veliko tekmovanj.

Letošnja zima nam je bila zelo naklonjena s snegom. V mesecu marcu smo imeli še vedno dovolj snega. Kadar ni snega, imamo suhi trening na stadionu. V hladnem in deževnem vremenu telovadimo v telovadnici. V našem klubu je več zelo dobrih tekmovalcev. Rada bi se jim pridružila.

Tudi jaz bi rada zvedela, kaj v prostem času počnete vi. Ali ste tudi včlanjeni v kakšno podobno društvo?

Lepo vas pozdravlja

Irena Auersperger, 3.a

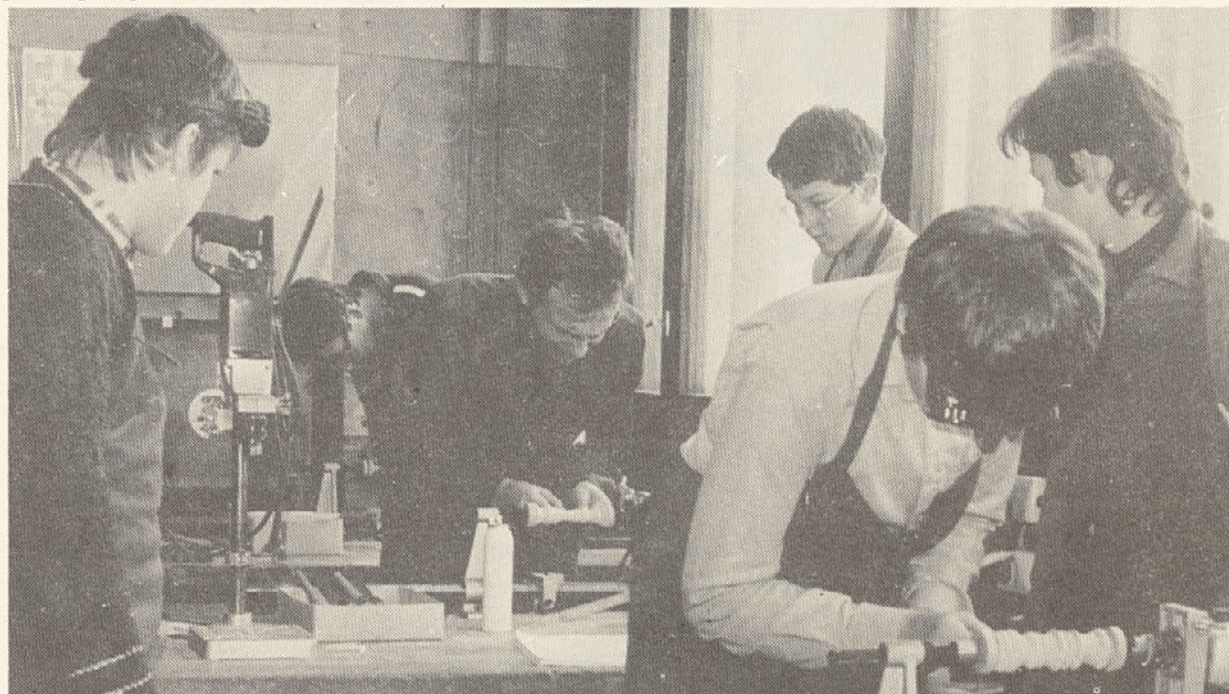
Krožki

Na naši šoli je veliko različnih krožkov. Ti krožki so: pevski zbor, likovni krožek, pravljичni krožek, gimnastika, atletika, ročno delo, šahovski krožek in še mnogi drugi. Vsi učenci redno in radi obiskujemo krožke. Vsak učenec ima izbran svoj krožek, nekateri tudi dva. Najbolj je priljubljen pravljичni krožek. Obiskuje ga zelo veliko učencev. Pri pravljичnem krožku poslušamo pravljice, gledamo filme in rišemo. Nekateri znamo že sami povedati pravljice.

Manca Guštin, 2.d

Krožek prve pomoči

Mnogo učencev iz našega razreda obiskuje krožek prve pomoči. Želimo zvedeti, kako je treba pomagati ponesrečencu. Vemo, da število nezgod in nesreč strmo raste. Najprej smo se seznanili,

Pri delu v proizvodno-tehničnem krožku

kako nudimo poškodovancu prvo pomoč na kraju nezgode, preden pride zdravnik. Spoznali smo, da moramo ukrepati naglo, pravilno in v pravem zaporedju, ker le tako lahko rešimo živ-

ljenje in preprečimo poslabšanje stanja ponesrečenca. Učili smo se, kako ravnamo s ponesrečen-
cem, če je v nezavesti, če diha, če je izgubil mnogo krvi, če ima poškodovano glavo, oprsje, trebuh
ali hrbtenico. Zvedeli smo tudi, kako je treba poškodovanca pravilno nositi in prepeljati v bolniš-
nico. Imobilizirali smo roke in noge z najpreprostejšimi sredstvi, ki jih lahko najdemo v naravi.
Člani krožka prve pomoči vemo, da so rane zelo nevarne zaradi krvavitve in infekcije. Mi jih
znamo oskrbeti. Veliko ur smo posvetili praktičnemu delu. Znamo obvezovati prste na roki, dlan,
noge, prsi, glavo in še marsikaj. Med učnimi urami sodelujemo vsi, mnogo sprašujemo tov.
Šuštaršičevo, ki v COŠ vodi krožek prve pomoči.

Člani krožka 4.a

Moj krožek

Moj najljubši krožek je ritmika.

Vodi ga Barbara Negovanovič. Rada hodim k ritmiki zaradi tega, ker se naučim veliko novih
plesov in tudi malo bolj sem gibčna. Pri ritmiki se imamo lepo. Včasih plešemo tudi v parih. Me
deklince nismo vesele takrat, ko Barbara zboli in odpade krožek. Vesele pa smo takrat, ko Barbara
reče, da smo bile zelo pridne.

Indira Bečirević, 2.e

V naši šolski hranilnici delamo takole

Delo v šolski hranilnici poteka po programu, ki ga sprejmemo na začetku leta. Glavni namen
šolske hranilnice je spodbujanje oddelčnih skupnosti k varčevanju. Septembra določimo učence
– delavce in izvolimo svet PH. Določimo urnik poslovanja. V mesecu oktobru se udeležimo
natečaja Ljubljanske banke za najboljše literarno in likovno delo, kjer smo že večkrat prejeli
priznanja. Ob 31. oktobru, svetovnem dnevu varčevanja, organiziramo manjšo razstavo v avli,
na sestankih oddelčnih skupnosti pa razpravljamo o varčevanju. Za 29. november sprejmemo
učence 1. razredov med mlade varčevalce.

Naša hranilnica organizira medrazredna tekmovanja v številu obiskov v šolski hranilnici.
Najboljša oddelčna skupnost bo nagrajena. Najbolj vneti varčevalci so iz nižjih razredov.
Veliko pa varčujejo tudi oddelčne skupnosti za končne izlete. Denar, ki ga dobimo iz obresti in
vezanih vlog, razdelimo oddelčnim skupnostim, pomagamo tudi kakšnemu krožku.

Letos je minilo deset let, odkar posluje šolska hranilnica, zato smo imeli na naši šoli kulturno
prireditve. Hranilnica je ob tej obletnici dobila nov pult, darilo Ljubljanske banke. Ob kultur-
nem dnevu smo bili delavci PH še posebej delavni. Razdelili smo se v štiri skupine, v katerih
smo izdelali preglednice našega poslovanja. Udeležili se bomo tekmovanja za najuspešnejšo
hranilnico. Vsi pa se veselimo izleta, ki bo v mesecu maju. Junija pa običajno zaključimo svoje
poslovanje. Razdelimo priznanja, delavke hranilnice, učenke osmih razredov, pa dobijo Mussi-
jevo značko.

Maja Predanič, 5.a

Računalniški krožek

Na naši šoli je mnogo krožkov. Eden izmed teh je računalniški krožek. Vodi ga tovariš Marko
Pavlin. Iz našega razreda ga obiskuje sedem učencev. Pri računalniškem krožku se ta čas učimo
jezik BASIC, kajti računalnik razume le njega. Najbolj pa se veselimo, kadar da tovariš v kasetnik
igrico in tekmuje, kdo je boljši. Računalniški krožek je koristen, saj so računalniki orodje se-
danosti in prihodnosti.

Marko Bauer, 4.b

Naši krožki

V našem 7.a razredu ima vsak učenec približno tri interesne dejavnosti.

Največ, kar štiriindvajset, se nas je konec marca potegovalo za čim boljši uspeh na šolskem tekmovanju v Veseli šoli.

Če rad bereš, moraš prebrati le nekaj zanimivih knjig in že imaš v rokah bralno značko, ki jo je letos osvojila polovica razreda.

Kadar ti je kakšen predmet posebno pri srcu, se vpišeš k dodatnemu pouku. Letos je to mogoče pri kemiji, angleščini in matematiki. Tisti, ki obiskujejo dodatni pouk matematike, lahko tekmujejo najprej za bronasto priznanje na šolskem tekmovanju, potem pa še za srebrno in zlato Vegovo priznanje na občinskem oz. republiškem tekmovanju.

Planinci v planinskem krožku obiskujejo znane izletniške točke. Tisti, ki jih veseli delo s cvetjem, se učijo delati ikebane, pevci sodelujejo v pevskem zboru, likovniki pa v likovnem krožku.

Dekleta, ki rada plešejo, so vključena v ritmični krožek, štirje fantje pa se ukvarjajo z računalniki. Kdor ima rad praktično delo pri tehniki, ob četrtkih obiskuje tehnično proizvodni krožek.

Naši športniki se na vseh tekmovanjih dobro odrežejo, pa naj bodo v šoli ali izven nje. Štirje trenirajo v atletskem krožku, eden pa je včlanjen v Atletski klub Novo mesto.

Brez naših deklet in fantov pri rokometu gotovo ne bi šlo. Nekateri trenirajo le v šolskem rokometnem krožku, nekateri pa tudi v rokometnem klubu.

Izven šole poleg rokometnega in atletskega kluba, sodelujemo še v glasbeni in plesni šoli ter v gledališču.

Naši krožki so sicer zanimivi, želeli pa bi še dramski, plesni za 7.r., nogometni, plavalni, taboriški in smučarski krožek.

Oddelčna skupnost 7.a

Zbiranje odpadnega papirja

O gledališkem krožku

Gledališki krožek vodi tov. Beletova. V tem krožku je delo zelo zanimivo in tudi naporno. Kadar se moramo na hitro naučiti kakšno igrico, tovarišica pravi, da nam gre za nohte. Naučiti se jo moramo hitro, zato imamo vaje tudi med rekreacijskimi odmori, po kosilu, med prostim časom ali pa tudi pri pouku.

Ko se naučimo igrico, jo tudi zaigramo. Za novo leto smo zaigrali igrico Snežaki. Iz našega razreda hodi k temu krožku 7 deklic. Vse ga rade obiskujemo.

Janja Šašek, 4.d

Cvetice

Skrbim za cvetice v našem razredu. Vsak dan jih zalijem in skrbno negujem. Cveticam smo dodali tudi malo humusa. Če je kakšen listek posušen, ga odtrgam in vržem v smeti. Rože kar dobro uspevajo. To delo rada opravljam, saj je tudi koristno in prijetno. Rože smo prinesli v začetku šolskega leta, da bomo opazovali njihovo rast in da krasijo učilnico.

Andreja Rahne, 4.c

Folklor

Že četrto leto obiskujemo krožek folklore. Vodi ga tov. Branka Moškon. Obiskujemo ga redno in sicer vsak torek. Krožek obiskujemo same deklice tretjega in četrtega razreda. Učimo se razne narodne plesе, ki jih kmalu obvladamo. Plesе pokažemo učencem naše šole. Nastopili pa smo tudi v Zdravstvenem domu in Industriji motornih vozil.

Najbolj pa smo bili veseli, ko smo dobili nove narodne noše.

Maja Bricelj, 4.b

Del recitatorsko-dramske skupine na proslavi

Pri pravljicnem krožku

Vsak učenec obiskuje najmanj en krožek. Obiskujem dva, pravljčni in recitatorsko gledališki.

Všeč mi je pravljčni krožek. Vodi ga tovarišica Bračko.

Pri krožku poslušamo pravljice, ki jih ilustriramo, pripovedujemo. Prinašamo kasete, plošče, knjige. Zanimivo je bilo, ko smo spoznali živalsko govorico, ko smo sestavljali pajacke, jih barvali z voščenkami in ko smo poslušali pravljico Picko in Packo na plošči.

Izbral sem si pravi krožek, ker uživam pri njem.

Samo Plut, 2.b

Naš svet

*Svet postaja en smetnjak,
onesnažuje ga že vsak,
nihče krivcev več ne išče
okolje naše je smetišče.*

*Vse so reke zastrupljene,
ptice skoraj ni nobene,
gozd umira že sedaj,
ni več zraka kot nekdam.*

*Živimo v svetu, ki umira,
v mladih polno je nemira,
le še sonce se smeji,
ker je daleč od ljudi.*

Gregor Jamnik, 3.b

Pri gimnastiki

Vsak učenec mora obiskovati vsaj en krožek. Jaz hodim k štirim. Najlepše se mi zdi pri gimnastiki.

Prvi razred stoji v prvi koloni, drugi pa v drugi. Veseli me tekanje, čeprav se utrudim. Rada delam prevale, salte, kolo in drugo. Najprej nas tovarišica prešteje in razdeli po dva, tri pa tudi po štiri. Nato prinesemo orodje. Nekajkrat sem že padla, da me je bolel hrbet.

Deklic nas je zelo veliko, dečkov manj, ker ne marajo hoditi. Med deklicami je moja najljubša prijateljica Katarina in moja mala sestrična Lea. Če si bolan, se moraš opravičiti in gledati druge, kako tečejo. Velikokrat kažemo vaje mi, včasih pa tudi tovarišice. Če zna kdo lepo stojo, nam jo pokaže. Nekateri še ne znajo nič, pa hodijo k gimnastiki, da bi se kaj naučili.

Včasih smo v veliki telovadnici, drugič na balkonu. Igre so zanimive, težke, pa tudi enostavne. Najraje se gremo Povodnega moža.

Zelo rada obiskujem ta krožek, ker me imajo prijateljice rade in so dobre z mano.

Janika Penca, 2.b

Krožek atletike

Krožek atletike obiskuje zelo veliko učencev. Včasih so k atletiki hodili predvsem dečki, sedaj pa je tu tudi veliko deklic.

Iz našega razreda obiskuje krožek atletike pet učencev: Tina, Alen, Rok, Damjan, Baškimi in jaz. Krožek imamo vsak ponedeljek. Vodi nas tovariš Zaletelj. Pri atletiki se najprej razgibamo s tekom, potem pa se ponavadi razdelimo v skupine in skupinsko opravljamo vaje: skačemo v

višino in daljino, se igramo med dvema ognjema, opravljamo štafetne vaje in drugo. S takšnimi vajami krepimo svoje telo in tako dosegamo dobre športne uspehe. Najboljši se večkrat udeležimo raznih šolskih in občinskih tekmovanj, kjer dosegamo zelo dobre rezultate. S področja atletike smo učenci in učenke naše šole dobili že veliko pokalov in medalj.

Šport je med nami zelo razširjen in se z njim vsi tako ali drugače ukvarjamo, saj poznamo star pregovor, ki prav gotovo drži:

»ZDRAV DUH V ZDRAVEM TELESU!!!«

Jani Saje, 4.a

Zelena straža

V komisiji zelene straže smo Danijela, Tomaž in jaz. Naša naloga je, da zapišemo, kdaj in kaj je kdo delal. Vsak učenec mora opraviti najmanj 15 ur družbeno koristnega dela. To je zbiranje odpadnega papirja, delo na šolskem vrtu in delo na zelenici ob šoli, učenci od 3.–6. razreda pa obdelujejo tudi del šolskega vrta. Na zelenici pobiramo in obrezujemo vrtnice. Na šolskem vrtu sejemo, sadimo, okopavamo in plevemo. V 3. razredu smo pridelali sojo. Septembra smo jo potrgali, zluščili in prodali kuhinji. Denar smo vložili na hranilno knjižico v PH. Dobili smo malo denarja, ker je bil pridelek skromen. Oktobra smo gredico prekopali in posadili zimsko solato.

Kmalu bo pomlad in spet bomo pričeli z družbeno koristnim delom.

Alen Mikelin, 4.c

Okopavanje krompirja na bližnji kmetiji

Pri pevskem zboru

Vsak učenec hodi k kakemu krožku. Jaz hodim k atletiki in k pevskemu zboru. Najrajši imam pevski zbor.

Uči nas tovariš Slavko Rauch. Zelo veliko pojemo in se lepo učimo izgovarjati besede. Tovariš je jezen na nas, če slabo pojemo. Velikokrat vadimo v avli. Nastopali smo 29. novembra, za dan republike. Tudi sedaj bomo nastopali. Nekateri ne bodo, ker ne pojejo dobro. Sedaj veliko vadimo. Tovariš nam je povedal, da ne znamo besedila in da se ga moramo naučiti.

Ta krožek mi je zelo všeč. Odločil sem se, da bom še drugo leto hodil prepevat.

Miro Brudar, 2.b

Pri ročnem delu

Iz našega razreda hodimo tri učenke k tej dejavnosti. Tam šivamo gumbe, pletemo in kvačkamo. Najbolj všeč mi je, če kvačkamo. Začeli smo delati igračke. Tudi to delo mi je všeč. Če ne prinesemo potrebščin, nam da tovarišica minus.

Veselim se tega krožka.

Darja Avguštinčič, 2.b

Prvo leto mladinka

V zadnjem času je veliko govora o naši nadaljnji življenjski poti, o našem vpisu v srednje šole. Ob vseh teh odločitvah pa se največkrat niti ne zavedam, da postajamo starejši, da se problemi, ki nas obkrožajo, vse bolj dotikajo tudi nas. Konec je otroških iger, konec je dni, ko so nas zanimalo samo igrače in je bilo vse drugo zavito v temo, nam neznano.

Ko smo bili 25. 5. 1986 sprejeti v mladinsko organizacijo, smo se že zavedali, da odraščamo, pa vseeno nismo kaj prida mislili na to. Letos pa je vse drugače. To opažam tudi sama. Še pred osmim razredom se mi je zdela vsa politika, vsi problemi mladine nekaj brezveznega. Kot članica mladinske konference v letošnjem letu sem svoje mnenje spremenila, zdi se mi, da sem se naenkrat znašla v vrtincu dogajanj in vsa stvar me je začela zanimati. Velikokrat sama pri sebi razmišljam o nepravilnostih naše družbe in vsakič se pojavljajo vprašanja, na katera ne vem odgovorov. Vseeno pa se mi včasih zazdi, da ljudje bolje živijo na zahodu, v kapitalističnih deželah, kot pa pri nas v socialistični družbi. To je »naprimer« sluzenje vojaškega roka. Že velikokrat sem brala, da v tujih deželah fantje, ki nočejo v vojsko, služijo po drugih javnih ustanovah, npr. v umobolnicah. Zato se mi je zdela misel, da bi civilno sluzenje vojske uvedli pri nas, zelo dobra. Predvsem naši »voditelji« pozabljajo na ljudi, ki se jim upira misel, da bi se borili ali samo urili z orožjem. Eni izmed teh ljudi so Jehovine priče. Mnogo mladih fantov, ki pripadajo tej veri, je že sedelo v zaporih, samo zato, ker so zvesti svojemu prepričanju, ker delajo tisti, kar čutijo in ker jim družba ne daje pravic, ki jim pripadajo. V ideji o sluzenju civilnega vojaškega roka se pojavlja vprašanje, kako ugotoviti, kdo ima res tako prepričanje in pa potreba, da bi se vsi ti vsaj šest mesecev urili z orožjem. Ampak vsak, ki vsaj malo pozna Jehovine priče, bo vedel, da ti ljudje, v miru ali vojni, ne bodo prijeli za orožje pod nobenim pogojem. In kako bi jih spoznali? Vsi so krščeni slej ko prej, tako da to ne bi bilo težko ugotoviti, največji dokaz pa je njihova trdna vera.

In kakšno je moje mnenje o novih oblikah praznovanja dneva mladosti? Z vsem srcem sem na strani vodstva slovenskih mladincev. Strinjam se s tem in vem, da gre za proslave preveč denarja, ki ga republike zelo potrebujejo za druge, bolj pomembne reči, da je štafeta mladosti v tej obliki že zastarela in nezanimiva. Bolj so mi všeč odkriti pogovori v obliki diskusij, kakršni so potekali po slovenskih središčih. Tako bodo mladi naredili vsaj nekaj koristnega za boljšo prihodnost, ne pa da zapravljajo denar za razne »ceramonije« ob prihodu simbola bratstva in enotnosti. Tudi ne bi žalovala za dosedanjo osrednjo prireditvijo v Beogradu. Če bi jaz sestavljala program, bi bil tak: skozi celo leto bi spodbujala mladino k delu, da bi mladinci pokazali odraslim, da ni prav, da lenarijo na delovnih mestih, da kradejo po delovnih organizacijah, da goljufajo na vsakem koraku, ampak naj bodo pošteni. Veliko bi mladince spodbujala v akciji »Turizem smo ljudje«, da bi s svojim delom popestrili in zapolnili svoj prosti čas, da bi se trudili polepšati vsak kotiček svojega kraja in ga naredili čim lepšega, da bi skrbeli za čisto in zdravo okolje, da bi ohranjali našo kulturno dediščino, stavbe, spomenike, ljudska izročila itd. In najbolj prizadevne in najlepše in najzanimivejše plodove tega dela bi 25. 5. predstavili v Beogradu, na prireditvi, ki bi jo gledala vsa Jugoslavija.

To bi bilo tudi vse. Upam le, da se bodo Sloveniji kmalu priključile tudi druge republike.

Verena Potočnik, 8.c

Zbral in uredil uredniški odbor pod vodstvom predmetne učiteljice slovenskega jezika Marjane Štern.

Uredniški odbor:

Sabina Novak, 8.d

Katja Kralj, 7.a

Helena Gabrijelčič, 6.a

David Bratož, 5.c

Nina Mohorič, 4.c

Katarina Klepec, 3.d

Nataša Drobnjakovič, 2.a

*Naslovnica in likovni prispevki – izdelani ob mentorstvu Alenke Dakić, predmetne učiteljice likovne vzgoje. Fotografije so izdelali učenci 8. b: Gregor Bernard, Igor Guštin in Peter Špringer
Naslovnico je izdelal Jurij Kocuvan, učenec 6.b razreda*

Število izvodov: 420

Cena: 300 din

Tisk: Tiskarna Novo mesto

Izdajo glasila v novi obliki je omogočila Tiskarna Novo mesto

